

मन्त्रवादिन् KATHÁS. 73, 276. fg.
 मन्त्रसाधक nom. ag. Zauberer KATHÁS. 73, 279. 282.
 मन्त्रसाधन n. Zaubermittel KATHÁS. 73, 35.
 मन्त्रेश m. = मन्त्रेश्वर SARVADARÇANAS. 88, 1.
 मन्त्रेश्वर (मन्त्र + ई०) m. Herr der Zaubersprüche, bei den mystischen ekstatischen Çaiṅva Bez. eines best. erhabenen Wesens SARVADARÇANAS. 81, 6. 84, 10. 88, 2.
 मन्थ 1) a) दधिमन्थभाजन ein Geschirr, in welchem die saure Milch gequirlt wird, BHĀG. P. 10, 9, 6.
 मन्थर 1) a) घन्यमुक्ताख ^० (ब्रह्माख) KATHÁS. 113, 39. — Vgl. मान्थर्य.
 मन्थरित (von मन्थर) adj. träge gemacht, erschläft: कन्दर्पमोक्षमन्थरितेन्द्रिय KATHÁS. 116, 37.
 मन्थावल vgl. मान्थाल.
 मन्द 1) f) KATHÁS. 73, 219. — 2) d) VARĀH. BRH. S. 67, 2. 5.
 मन्द (von 1. मन्द) vgl. 1. मन्द.
 मन्दन 4) n. bei den ekstatischen PĀÇUPATA Bez. eines best. hinkenden Ganges SARVADARÇANAS. 78, 9. 11.
 मन्दर 1) h) N. pr. eines Vidjádharma KATHÁS. 108, 178. Vgl. मन्दरदेव.
 मन्दरदेव 1) m. N. pr. eines Fürsten der Vidjádharma KATHÁS. 107, 69. — 2) ई० N. pr. einer Schwester dieses Fürsten KATHÁS. 109, 137.
 मन्दरदेवीय adj. von मन्दरदेव KATHÁS. 109, 109. 147. 110, 2.
 मन्दराय den Berg Mandara darstellen: ऽपितुम् KATHÁS. 74, 289.
 मन्दाकिनो 1) ein Fluss im Himmel BHĀG. P. 10, 70, 44.
 मन्दारदेव m. N. pr. eines Fürsten KATHÁS. 101, 68.
 मन्दारवती KATHÁS. 76, 6. 101, 61. 69.
 मन्दारिका f. N. pr. einer Magd SĀH. D. 171, 2.
 मन्दासु (मन्द + असु) adj. dem der Athem ausgeht R. 7, 19, 25.
 मन्दीकर, ऽकृतत्रया KATHÁS. 73, 366.
 मन्दुरा 1) KATHÁS. 102, 83.
 मन्देह 1) VP. 222.
 मन्दादरी 1) R. 7, 12, 18.
 मन्मन् vgl. noch यज्ञ०.
 मन्यु 2) मन्युतस् aus Unmuth, im Zorn AV. 2, 7, 2. — Vgl. noch विमन्यु, विमन्युक.
 ममता 1) BHĀG. P. 12, 2, 43.
 मपूरचित्रक n. Titel des buntscheckigen 47ten Adhājā in VARĀH. BRH. S. — Vgl. बर्हिचित्रक.
 मयोभव und मयोभू vgl. मायोभव.
 1. मरू caus. calciniren VAIDJADARPAṅA im ÇKDR. u. मारित; vgl. मारणा 1) d).
 — अनु, न चेदेनमनुम्रिये KATHÁS. 88, 35. ऽमर्तुम् 30. ऽमृता Verz. d. Ox. H. 85, b, 34. 87, a, 25. Z. 4 ist अनुमृता st. अनुमृत zu lesen; ebend. und folg. Z. zu streichen «mit passiver Bed. 84»; vgl. oben अनुमृत.
 2. मरू, मृणीहि AV. 10, 1, 31. — Vgl. 1. मूर.
 — नि zermalmen: वासं इव वृत्तात्रि मृणीहि त्रादय AV. 10, 1, 17.
 — प्र, प्र दतो मृणीहि AV. 5, 29, 4. 21, 11.
 मराल 2) SĀH. D. 390.
 मरोचिपत्तन vgl. noch मुरचीपत्तन.

मरोचो f. gaṅa बाह्वादि zu P. 4, 1, 96.
 मरु 3) BHĀG. P. 10, 71, 21. — 6) ein Fürst aus Ikshvákū's Geschlecht BHĀG. P. 12, 2, 37. — Vgl. मृमरु.
 मरुचीपट्टन vgl. noch मुरचीपत्तन.
 मरुण्ड 1) m. pl. N. einer Dynastie VP. 473, N. 64 (मरुण्ड). N. pr. eines Volkes LIA. II, 879. 936. — Vgl. गुरुण्ड, पुरुण्ड.
 मरुत् 1) a) Sp. 370, Z. 10 lies नि- st. नि. — c) Athem auch BHĀG. P. 10, 87, 23.
 मरुत् R. 7, 18, 2.
 मरुत्पट (मरुत् + पट) m. Segel KATHÁS. 101, 178. — Vgl. वातपट.
 मरुन्ध vgl. मारुध.
 3. मर्क BHĀG. P. 10, 8, 29. 9, 8.
 मर्च AIR. BR. 4, 10. = गच्छति SĀJ.
 1. मर्स् erhält keinen Bindevocal KĀR. 11 aus der KĀÇ. zu P. 7, 2, 10.
 1) partic. a) vgl. noch 1. मृष्ट 1).
 — अय vgl. अयमार्ग.
 — अग्नि 2) MBH. 13, 1486 gehört wohl zu अन्न.
 — प्र. वदनं प्रमार्षि VARĀH. BRH. S. 78, 8. प्रमार्षि द्वाषान्गुणकीर्तनेन 5.
 — अनुवि AV. 11, i, 31.
 मर्ई = मर्ष; mit प्र vgl. प्रमृष्ट.
 मर्ईतर vgl. मृडितर.
 मर्ई 1) Z. 16 füge AV. 12, 3, 61 hinzu. — 2) verreiben, einrühren in (instr.): गोधूमचूर्णम् — क्वापि मृदिवा कर्परै ऽम्भता KATHÁS. 121, 74.
 — प्र vgl. प्रमर्दक fgg.
 मर्दन vgl. केश०.
 मर्दनीय adj. zu zerdrücken, niederzutreten: ऽतरु KĀM. NITIS. 19, 14.
 मर्ध vgl. मृध fgg.
 मर्मन्, यद्वा वामकरे ने ऽस्ति मर्म रत्तति तद्धनुः KATHÁS. 112, 52. 56.
 मर्मर 1) तृणैरुच्छुष्कमर्मरैः KATHÁS. 100, 9.
 मर्मन्य R. V. 1, 189, 7.
 मर्ष 1) AV. 14, 2, 37.
 मर्षादा 1) Sp. 390, Z. 12. fg. lies स्थिरामारमर्षादा क्वप० eine strenge Verordnung über das Nichttöden von u. s. w.
 मर्षार्थी AV. 5, 31, 10 nach Paḍap. falschlich मर्षाऽधी०; es ist zu trennen मर्षाः । धीरेभ्यः.
 मर्षु mit अग्नि caus. berühren: ऽमारुतेनाग्निमर्षताः BHĀG. P. 10, 16, 5.
 — आ untersuchen, betrachten BHĀG. P. 12, 3, 9.
 — परा 1) अपरामृष्ट unberührt SARVADARÇANAS. 134, 14.
 — प्रवि, ऽमृष्य KATHÁS. 92, 75.
 मर्ष 2) तन्मृष्ये BHĀG. P. 10, 68, 23. — caus. मर्षित R. 7, 13, 36.
 1. मल 1) m. Ind. St. 9, 26, 6. bei den Çaiṅva die angeborene geistige Unreinheit SARVADARÇANAS. 74, 13. 19. 85, 14. fgg. 86, 6. fgg. 88, 18. 89, 9.
 मलद्रव m. ein flüssiges (द्रव) Excrement: आहारस्य रसः सारः सारकृतेनो मलद्रवः ÇĀṅG. SĀH. 1, 6, 4.
 मलयध्वज N. pr. eines Sohnes des Merudhvaḡa KATHÁS. 118, 21.
 मलयपुर n. N. pr. einer Stadt KATHÁS. 122, 79.
 मलयवती KATHÁS. 90, 5. 122, 40. 80.
 मलयसिंह m. N. pr. zweier Fürsten KATHÁS. 112, 112. 122, 80.